

DISPOSATS A EQUIVOCAR-NOS

Ens satisfà que els promotors diguin que no es construirà en sòl rústic i tampoc es faran torres de 12 pisos a Son Güells, esperem que tampoc a les finques previstes al costat del Rafal Nou, com exigeixen els veïns. També estarem molt contents i satisfets si es construeix habitatge assequible per a la població local treballadora, amb salaris de 1.500 € mensuals i amb preus que no ultrapassin els 200.000 €. Més contents encara estarem quan es demostrï que ens hem equivocat en les valoracions sobre els impactes de la normativa i en les polítiques d'habitatge que s'impulsen, tant per part de les institucions com per part dels promotors.

Res ens agradaria més que estar equivocats. Que ningú dubti que aplaudirem el que resolgui el problema de l'habitatge, quan així ho demostrin els fets. Però en tot cas, les nostres possibles equivocacions són, com a poc, el resultat d'una manca d'informació i explicació prèvia i una manca de respostes concretes a tot el que preguntem i plantegem.

La Regidoria d'Urbanisme ens va convocar a principi de la legislatura per preguntar que caldria millorar en matèria d'informació i de participació de les entitats. Cap de les propostes que presentarem ha estat tinguda en compte i especialment la petició de que no es canviés l'ús de cap solar públic sense prèvia participació veïnal.

El mateix passa amb el Reglament de Participació Ciutadana i els articles 11 i 12, que no semblen existir per a l'Ajuntament. Tampoc hem rebut resposta a les al·legacions que presentarem, per dues vegades, a l'acord del Ple del mes de juliol pel qual es canviava la qualificació de sòl dotacional a sòl patrimonial, amb l'objectiu de lliurar-lo a promotors privats perquè l'explotin durant 75 anys.

El cert és que quan preguntem rebem declaracions d'intenció, però sense respostes concretes i quan veiem les xifres i les condicions dels lloguers a explotar per promotors privats al sòl públic ja licitat no ens semblen gens socials. Ens diuen que estem equivocats, però ningú ha posat sobre la taula xifres diferents a les que figuren en els projectes guanyadors.

Per a què es treu una normativa que permeti construir en les àrees de transició -sòl rústic-si no es farà? Es faci o no es faci, el cert és que la normativa ara ho permet i l'experiència ens porta a la inquietud. Al final les normatives diuen el que diuen, i les declaracions de bones intencions no poden contradir la lletra escrita i convertida en llei.

Com podem tenir alguna certesa quan la normativa és una maror i un laberint? Quan tenim normes generals del PGOU del 2023 i part detallada del 1998, decrets llei de projectes estratègics i un pla de xoc de l'Ajuntament que afecta els solars per a equipaments? Fins i tot els promotors parlen de maror normativa, però ja se sap que a riu revoltat el guany és per als pescadors i aquests no som els veïns.

Com se suposa que es garanteixen els equipaments si els solars destinats a això es dediquen a la construcció i explotació privada durant 75 anys? Algun promotor vol explotar aquests solars amb criteris socials com si fos una ONG? Amb quin criteri s'elegeixen els solars públics que s'hi destinen?

La col·laboració publico-privada no és ni de lluny la solució quan s'insereix en un mercat trufat de capital financer especulatiu globalitzat, sense pàtria ni visió del social, per al qual només som mercaderia per tragar i donar dividendes als inversors. Aquesta col·laboració privada hauria de ser molt seleccionada i clarament definida al voltant de l'habitatge com a dret social, però les xifres dels lloguers licitats en sòl públic diuen el contrari.

Hem preguntat a promotors per a qui són els pisos de mercat lliure i ens han respost amb molta claredat: per a alemanys, nòrdics i inversors. Això sense comptar que l'illa té una capacitat de càrrega limitada i ja està saturada, no només de turistes. Pot ser que l'urbanisme que suposadament imiten de

ciutats com Barcelona o Bilbao no siguin exemple de construcció massiva, però tampoc son un illa amb un territori escàs com la nostra. No són un referent adient per a la nostra realitat.

Això no va de veritats i mentides, ni de declaracions sobre bones intencions, això va d'interessos, de la perspectiva que dona estar a un costat o a l'altre del negoci, de necessitats bàsiques d'una població que està sent expulsada de l'habitatge i fins tot de l'illa. Podem parlar, podem explicar la nostra perspectiva, el que no podem fer es tancar els ulls a la nostra realitat. Les Instituciones tenen algun interès en escoltar-nos? Ens consideren part afectada o només ens veuen com una molèstia?

Maribel Alcázar

Presidenta de la Federació d'Associacions de Veïns de Palma